

DEN SJÄLVSPEGLANDE HELHETSSYNYN

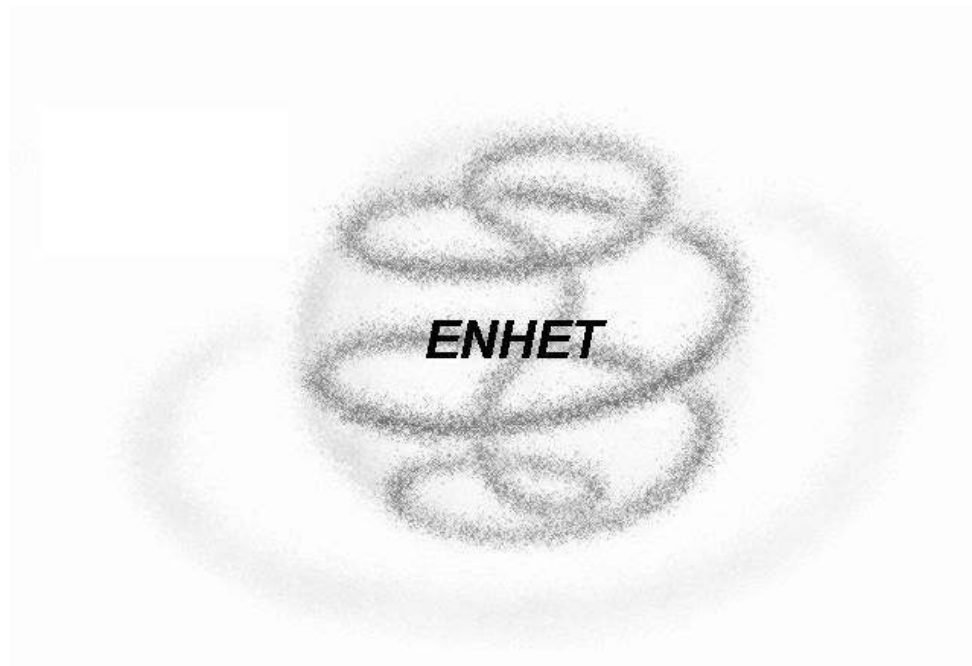
EN LOTS PÅ MÖJLIGHETERNAS HAV

EN VÄGVISARE I ETT STIGLÖST LAND

För att kunna hantera vår vardag på enkelt sätt skapar vi oss bilder av hur allt hänger ihop. Dessa bilder eller kartor har sina begränsningar. En oändlig verklighet kan aldrig förklaras med en begränsad och begränsande beskrivning. Beskrivningen har alltid en lägre dignitet än det beskrivna. Det saknas alltid någon dimension. Kartan är platt medan verkligheten är berg och dal. Kartan är ett hjälpmedel, en krycka som aldrig får bli en protes, en ersättning för var och ens egen öppenhet för möjligheterna. En skicklig kartläsare gör sig en användbar bild av verkligheten genom att han/hon känner sin egen och kartans begränsningar och är trygg i det. Kartan som beskrivs här, avser att vara en tillämpning av en cykliskt hierarkisk enhet på vardaglig mänsklig nivå. De **feta** orden i texten hänvisar till kartan ovan.

Se vardagen som den är, inklusive förklaringsmodellerna och deras konsekvenser. Modellerna är en del av världen, världen är inte modellerna.

Vetenskapen är ett begränsat och begränsande hjälpmedel. Den är bara en del av sanningen, aldrig sanningen i sig. Sanningen ligger bortom kunskapens gränser och visdomens möjligheter. Sanning kan inte sökas någonstans då den alltid finns överallt. Sanning är en kvalitet.

Hönan och ägget är olika manifestationer i samma **enhet**, livet som höna. Kunskapen och visdomen är olika manifestationer i samma **enhet**, livet som människa. Vi identifierar oss genom åtskillnad. Skillnaden som egentligen är det som förbinder oss med varandra till en **enhet**. Att glorifiera skillnaderna leder bara till att förstärka ensamheten. Vi förtränger det vi har gemensamt. Därigenom närs risken för konkurrens och krig.

LJUST
TYST STILLA
DET SKÖNA
DET SANNA DET GODA

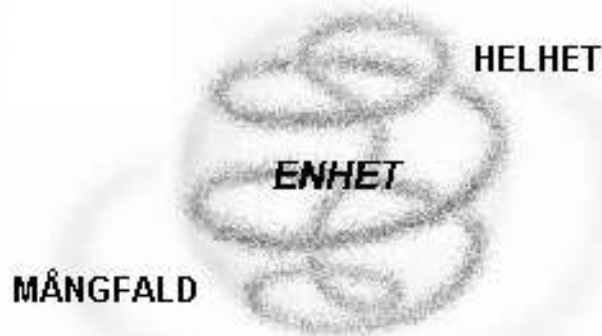

MÖRKT
STUMT TOMT

Hur beskriva en utveckling som inte har någon början och inte har något slut, där det inte finns någon yttre gräns eller något inre centrum, där vår fattningsförmåga är den enda begränsningen? Det finns alltid något bortom vår fattningsförmåga, vi flyttar bara gränsen. Det dagliga livet är en evig utvidgning. Tillväxten är förändringen, själva livet. Vi är på genomresa mellan **intet** och **alltet**, från att känna oss låga till att vara höga, från **stumt, tomt** och **mörkt** till **tyst, stilla** och **ljust**. Det blir ingen ro förrän vi alla insett att vi alla är ett som manifesterar sig i delarna och lever ut **det sanna, det goda** och **det sköna**.

Konflikten uppstår när jag beskriver tillvaron ur logikens linjära perspektiv. Friheten ligger i att lyfta blicken för att se tillvaron ur helhetens perspektiv med visdomens ögon.

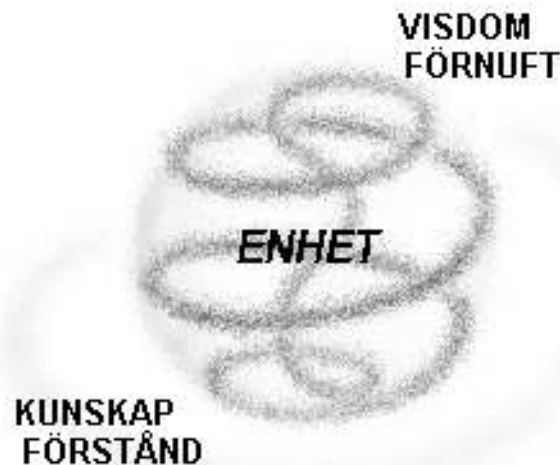
Även dessa rader är ett exempel på en cyklisk hierarki. De föddes ur ett behov av otillräcklighet med den mekaniskt linjära och logiska världsbilden som vi blivit skolade i. Otillfredsställelsen växte till en aning att det fanns ett bättre sätt att beskriva tillvaron på. Tillväxtfasen löstes i aha-upplevelsen när bilden av den sfäriska spiralen kom till mig. Sedan följde en genomförandefas, ett handfast arbete att formulera bild och ord. Efter skörden kommer vilan. Därefter vaknar ett nytt behov för att söka tillfredsställelse, en evig cirkelgång, livet.

Havet är en enhet som består av en mångfald vattendroppar. Enheten, havet existerar inte utan vattendropparna. Mångfalden, vattendropparna kan existera utan havet. Det högre innehåller det lägre. Vattendropparna är en spegling av havet. Människan är en spegling av **helheten** som manifesterar sig i enhetens **mångfald**. Vattendroppen tillförs en egenskap när den blir en del av havet. Människan upplever sig helare, helig, när hon är ett med enheten. Enhet är att se, uppleva, beskriva delen ur helhetens perspektiv.

Allt har ett syfte och ett resultat. I enheten är syfte och resultat ett och detsamma. Allt har sin tid och sin plats. När vi blandar olika nivåers behov med andra nivåers innehåll och mekanismer uppstår kaos. Lägre nivåers förklaringsmodeller gäller inte på högre nivå, däremot inkluderar högre nivåer de lägre nivåernas modeller. I enheten finns inte några illusioner eller vidskepligheter, även dessa fenomen är delar av enheten

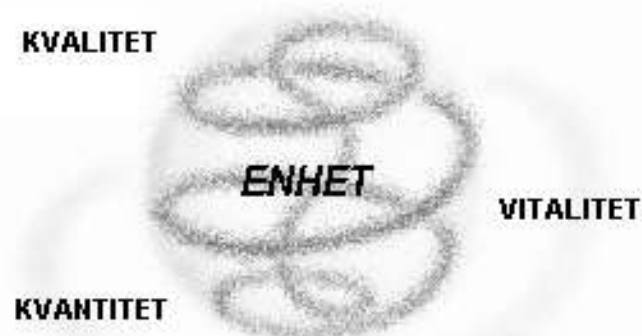
När vi dansar och är dansen, "vet" vi vad som skall komma utan att egentligen veta. Dansen och dansaren är ett med enheten. Seglaren, båten och seglandet är ett med enheten. Samspelet mellan människan och hennes med(om)värld är fulländat. Så länge vi gör varandra ansvariga för vårt eget illabefinnande är vi möjligheten att vända blicken och se tillvaron ur helhetens perspektiv. Vårt, ditt och mitt illabefinnande är vägvisaren eller lotsen som talar om för oss att lämna den inprogrammerade åtskillnaden, den materiella, linjära vägen att tänka, känna och se.

När **visdomen**, **förnuftet** får styra finns möjligheten till ett helare liv. När **kunskapen**, **förståndet** utan visdom, får styra finns risken för ett begränsande liv. Kunskap utan visdom kan vara farlig kunskap. Sanningen uppenbarar sig genom visdomen i varje ögonblick och ligger alltid ett steg före den manifesterade kunskapen, minnen. All kunskap hör till det förgångna. Bruket av kunskap är en form av upprepning av gamla erfarenheter. Att enbart handla utifrån kunskap kan leda till en känsla av att sitta fast i det förgångna, att livet känns tomt.

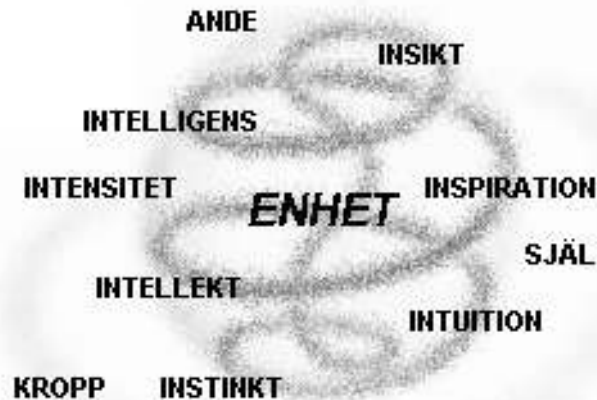
Ytterligheterna uppenbarar sig när vi känner oss låga trots vi har det materiellt bra. Likaså kan vi känna oss höga under materiellt mycket enkla förhållanden. Det ena kan inte uppnås med den andra sidans medel.

Visdomens förnuft kan aldrig fångas med kunskapens förstånd utan att själva kvalitén och vitaliteten i visdomen går förlorad. När vi strävar efter visdom får vi oftast bara gammal kunskap. Kunskap går att förvärva, visdom kan vi bara vara öppna för. När vi tar vårt förnuft tillfånga öppnar vi oss för visdomen, vi är visdomen.

Kvantitet, kvalitet och vitalitet är olika dimensioner i den levande människans tillvaro. Alla tre aspekter måste ingå för livet skall vara fullödigt. Dansarna är **kvantiteten**, dansen är **kvaliteten** och dansandet är **vitaliteten**. När dansarna dansar dansen dominerar kvantiteten. När dansen dansar dansarna, är det livskvalitet i enheten.

Vetandet, som går att mäta, är kvantiteten som hör till den enskilde. Medvetandet är kvaliteten som hör till alltet. Medvetandet kan inte reduceras till mätbar kvantitet utan att just kvaliteten förloras. Samvetet är vitaliteten, rörelsen, en känsla som tillhör alla. Att bli känslomässigt berörd i ett möte och leva ut det är vitalitet. Vitaliteten är livets rörelse, förändringen, den ständiga utvecklingen.

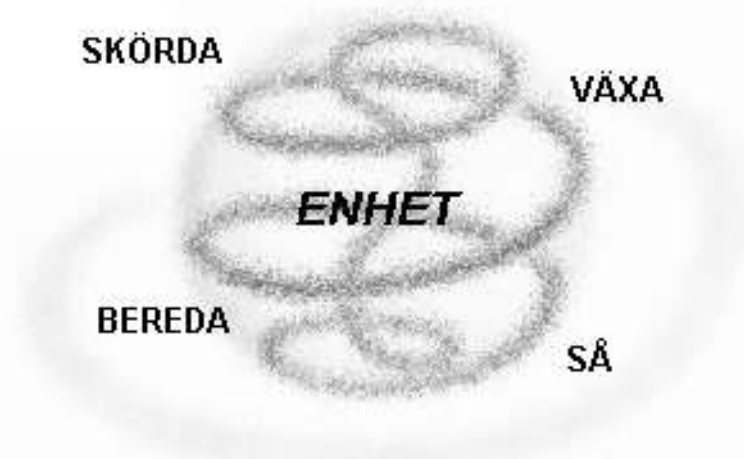

Intellekt, inspiration och intelligens är återkopplingen till enheten. **Intellekt** är förmågan att hantera tillgänglig kunskap för att skapa materiell trygghet. **Inspiration** är förmågan att förverkliga vad samvetet bjuder oss för att skapa känslomässig trygghet. **Intelligens** är förmågan att ta emot vad enhetens fria vilja visar oss för att delta i en levande värld. Intellektet måste ha kontakt med intelligensen för att kunna verka med inspiration.

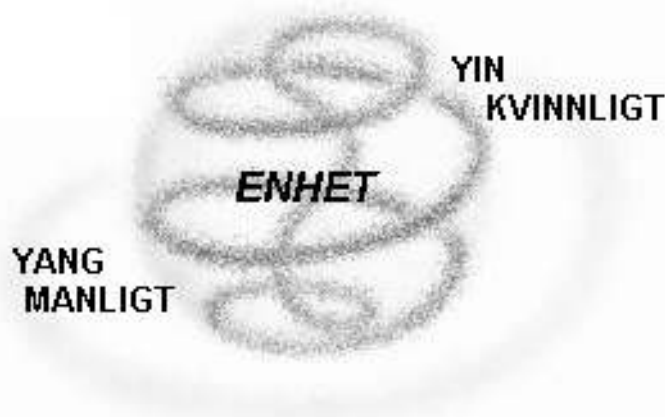
Kropp, själ och ande var den gamla världens treenighet i den mänskliga tillvaron. Kroppen hörde till det mätbara materiella riket, själen hörde till det känslomässiga riket och anden var det ogripbara, ändå överallt närvarande. **Kroppen** är **substantivet**, **själen** är **verbet** och **anden** är **adjektivet**. Allt behövs för ett helt liv, ett helat liv, ett heligt liv. Kroppens liv manifesterar sig i dess vitalitet. Själens liv manifesterar sig i dess kvalitet. Livskvaliteten manifesterar sig i kroppen.

Den enklaste form av reproducerbart liv reagerar **instinktivt** för att överleva materiellt. Instinkten grundar sig på kunskap, historia som är projicerad på framtiden. **Intuitionen**, aningen, är drivkraften att föra utvecklingen framåt med tillit inför det okända, där historia är historia. För att få inre ro måste vi vara öppna för aningen och gå ut i det okända. Intuition är stommen i all kreativ, skapande handling. När tillräckligt mycket information samlats stegras **intensiteten**, spänningen, tills den måste förlösas på fysiskt plan. Enhetens fria vilja får utlopp genom kroppslig handling.

När vi öppnar oss för sanningen bortom intuitionen och inspirationen för att välkomna **insikten**, aha-upplevelsen, upplysningen, förlöses enhetens sanning så att personen och individen förändras. Hela organismen har lyfts till en större helhet. Något har hänt och världen kommer aldrig att bli vad den har varit.

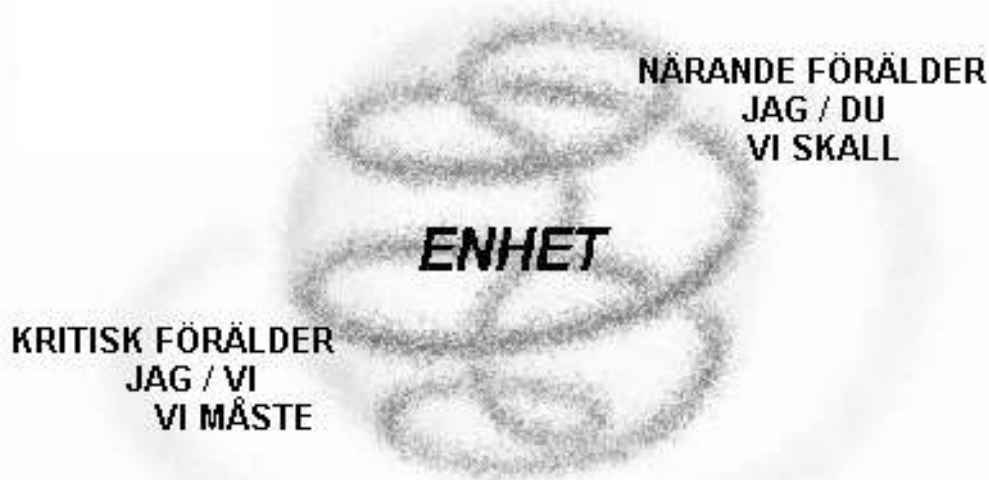
Att förbereda jorden på hösten, att så utsädet på våren, att låta växa under sommaren och slutligen skörda på hösten för att åter bereda jorden inför nästa år är ett exempel på en cyklisk hierarki, en evig ut- och inandning. I en större cykel läggs jorden i träda för att förbereda sig för nästa del av cykeln. En cyklisk hierarki innehåller mindre cykler och är del av större cykler. Därigenom bildas cykliska spiraler i spiraler. Det som är en utandning ur ett perspektiv är en inandning i ett annat sammanhang. Det finns ingen början, det finns inget slut i en cykel, allt är ett. Det gör ingen skillnad om vi säger att början är när fröet gror eller när bonden sätter plogen i jorden. Det är bara viktigt för den distanserade betraktaren som inte kan se helheten i allt.

Den skapande cykeln innehåller två sidor. En sida har syftet att skapa materiell trygghet, den manliga aspekten av tillvaron, Yang, enligt Taoismen. Den andra sidan har till uppgift att skapa känslomässig trygghet, den kvinnliga aspekten, Yin. I ett balanserat möte mellan dessa två sidor skapas en harmonisk enhet. Yin och Yang är då komplement i enheten.

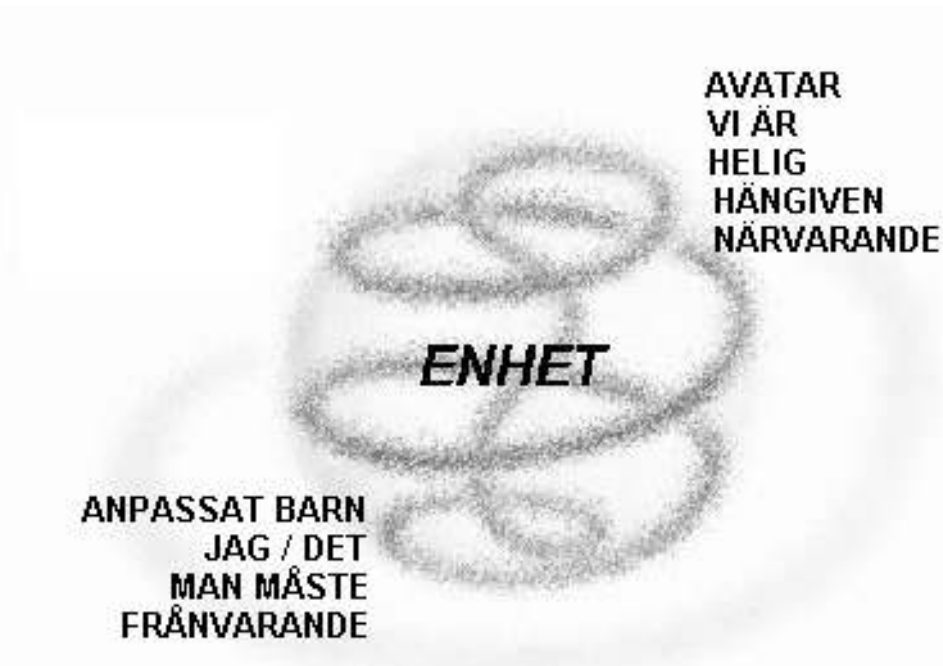
Innanför den yttre skapande cirkeln finns en kontrollerande cykel. Kontrollen ser längre än till det närmaste steget. Intelligen ser längre än till det närmaste steget. Intelligen ser längre än till det närmaste steget. Intelligen ser längre än till det närmaste steget. För att livet skall flöda harmoniskt måste det vara harmoni mellan det materiella och det känslomässiga, mellan skapandet och kontrollen.

I våra vardagsmöten betar vi oss olika beroende på vad vi möter och vilka behov som vi vill tillfredställa. Vi väljer olika beteenden och sinnessillstånd såsom den givande föräldern och det mottagande barnet.

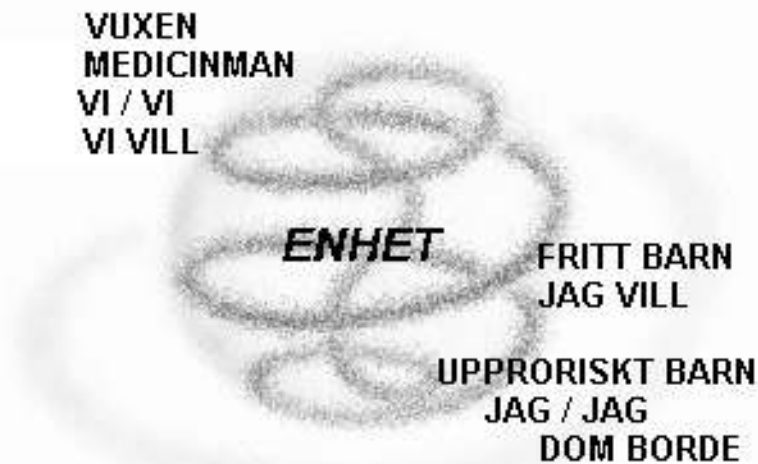
Den manliga sidans **kritiske förälder** gör sina bedömningar utifrån inlärd kunskap. Den är materiellt inriktad, har omsorg om de ägda tingen. Den har en **jag/vi** relation som lätt kan bli ett **jag/det**, där den andre betraktas som ett objekt eller ett opersonligt man. Den manliga sidan är inriktad på att skapa materiell trygghet. Den kritiske lutar på sitt logiska **intellekt** och handlar med **intensitet**. Går det inte med kraft tar den gärna till mera kraft, den säger **vi måste**. Den kritiske kan vara koncentrerad, logisk, saklig, handlingskraftig, utnyttjande, strävande, välorganiserad, kontrollerande och krävande.

Den kvinnliga sidans **närande förälder** tar omsorg om känslorna. Den närande lutar på sin **visdom** och handlar med **kärlek** och **inspiration**. Den närande har en **jag/du** relation där den andre upplevs med inlevelse. Den närande säger att **vi skall** skapa en ljusare tillvaro. I detta vi ligger en möjlighet att skapa ett enhetligt vi i glädje och gemenskap. Den närande är medkännande, kärleksfull, ansvarsfull, framsynt, tålmodig och viljestark.

Ett **anpassat barn** är den som gör vad den kritiske föräldern säger till om. När byggherren beslutat hur, var och när huset skall byggas tar byggmästaren över för att genomföra det, **man måste** göra det som är bestämt. Byggherre och byggmästare kan vara samma person i olika roller. Om det ska bli ett hus följer det ena efter det andra. Den anpassade har ett klart **jag/det** förhållande till omgivningen, allt betraktas som objekt eller medel för att nå mätbart resultat. Handlingen är **instinktiv**. Den anpassade kan vara praktisk, plikttrogen, uppoffrande, distanserad, frånvarande, räddhågsen, tvivlande och försiktig.

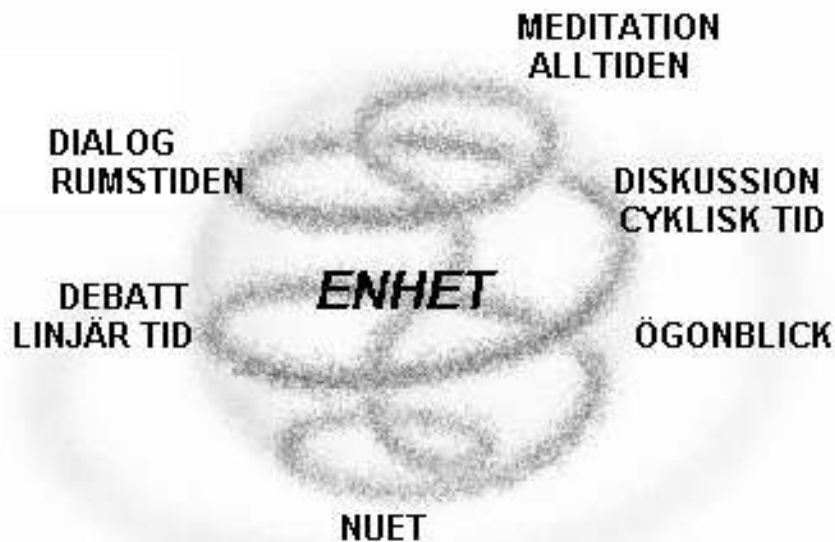
Avataren, det gudomliga i mänsklig form, mästaren, är den anpassades komplement. Varandet, **vi är**, är den **heliges** sinnestillstånd. Mästaren är **hängiven** i sin roll med att vara **det sanna**, **det goda** och **det sköna**. Avataren är totalt närvarande, gränslöst skapande, klarseende, fredlig, tillbakadragen, tillitsfull, trygg och insiktsfull.

Avatarens motsats är ett rastlöst **upproriskt barn**, som lever ut sin offerkänsla, som ropar ut sitt **jag/jag** för att bli omhändertagen, för att komma ur det som är **stumt, tomt** och **mörkt**. Den upproriske kräver att **dom borde** göra något. Den upproriske kan vara i behov av vila. Den kan känna sig lidande, utbränd, utnyttjad, lättretad, aggressiv och vara i ett uppvaknande skeda.

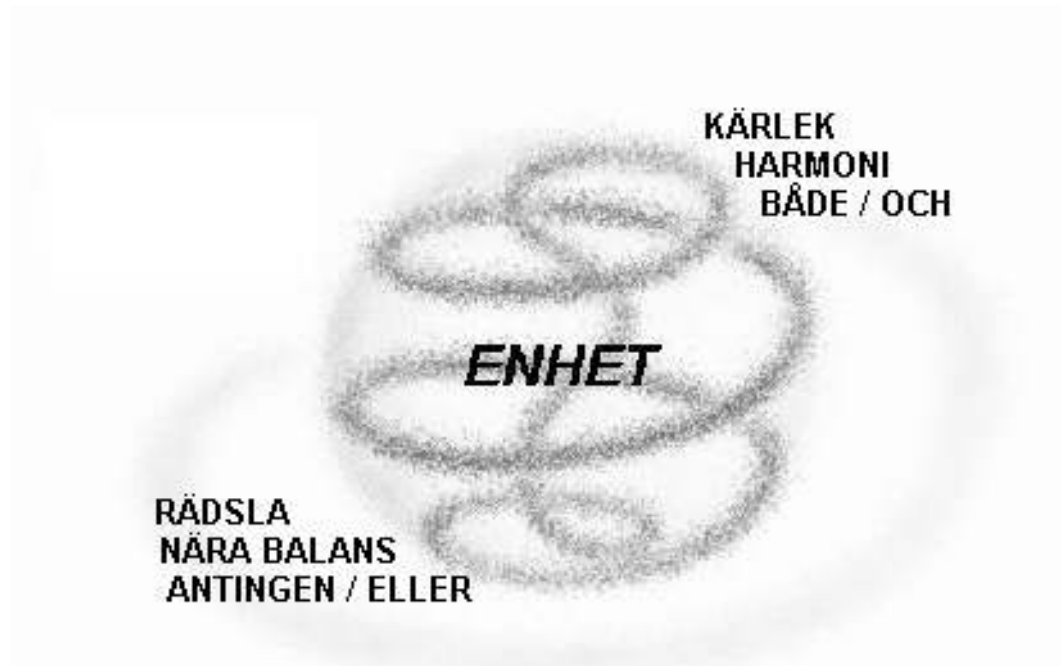
Ur uppvaknandet föds ett **fritt barn** med en frågande attityd, ett **jag vill** skapa något nytt. Den frie litar till sin **intuition**, en inre aning att det finns något annat än det rent uppenbara. Den frie känner sig självsäker, kreativ, speciell, livlig, lekfull och spontan.

Den fries komplement är **medicinmannen**, en **vuxen** person med fötterna på jorden och öppenhet för svar ur idéernas värld, en **vi/vi** relation. Den vuxne litar till **intelligensen** och ser många möjligheter till att handla effektivt. Den vuxne är utmanande, energisk, öppen, medveten och tillitsfull.

I sin kommunikation tenderar den kritiske att föra en **debatt**, en batalj där han söker bevisa sin rätt och den andres fel. Den närande söker fördjupa förståelsen genom **diskussion**. Medicinmannen, den vuxne lägger sin sanning åt sidan för att genom **dialogen** komma fram till en ny djupare sanning, ett tredje alternativ. Ett möte på det högsta planet är ett möte i **meditation** där vi kan kommunicera direkt bortom ord och se in i varandras totala djup.

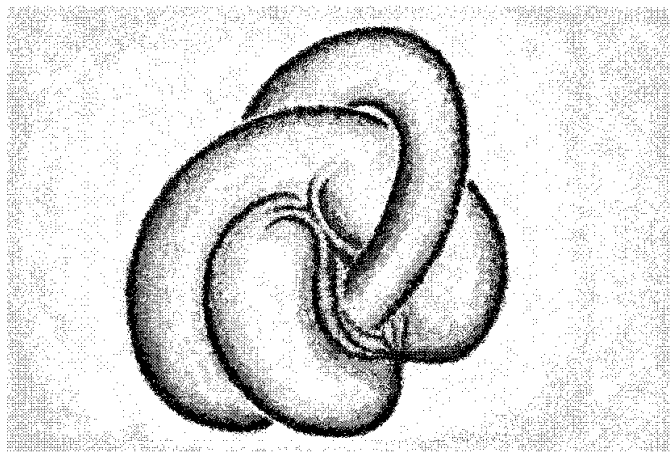
Upplevelsen av tid är i den intellektuella världen följdriktigt linjär. Kunskapens erfarenheter projiceras på framtiden. Den **linjära tiden** kan upplevas som en ökenvandring. När vi är i handlingens centrum är det **nuet** som gäller. Den frie tar varje **ögonblick** som det kommer. Den **cykliska tiden** är den närandes perspektiv på livets rörelse. Den cykliska rörelsen kan upplevas som evig rundgång. Den vuxne ser tiden som en rörelse i rummet, **rumstiden** med möjlighet till ständig utveckling. När vi känner insiktens stora aha-upplevelse är vi **alltidens** rörelse och stillhet i en enhet. I alltiden ingår alla andra tidsuppfattningar.

I den materiella kunskapens värld är det **rädslan** som är drivkraften till handling. Det kan vara rädslan att förlora materiell egendom eller att mista förståndet, kunskapen. Eftersom framtiden är okänd och vi inte kan vara rädda för något okänt, är rädslan gammal kunskap som projiceras in i en okänd framtid. I den känslomässiga visdomens värld är det **kärleken** som är drivkraften till handling i trygghet. Det är den flödande kärlek där själva handlingen upplevs som en enhet, ett givande och mottagande i ett.

Kunskapens förstånd kan bara godkänna en handlingsväg, den måste besluta **antingen/eller**. Därigenom skapas osäkerhet och rädsla. Det är den osäkerheten som är vägvisaren mot visdomens **både/och**, den tredje vägen. När fysikern säger att informationen är antingen kvanta eller våg visar det bara på observatörens begränsning. Den vise säger att informationen är både kvanta och våg i total harmoni. Den tredje vägen är att se det som manifesterad information.

Förståndet söker skapa en **nära balans** mellan skenbara motsatser. Förnuftet ser **harmonin** i enheten. För att det skall bli harmoni måste det vara balans, det högre innehåller det lägre.

Vi kan nu se hur människans psyke är ett självgenererande enhetligt kretslopp. Denna enhet har en konkret explicit sida, psykologin, känslans kunskap, och en abstrakt implicit sida, psykosofin, känslans visdom. I detta kretslopp finns inget annat centrum än det vi själva skapar, allt är ett. Ormen som föder sig själv. Ormslukerskan är ormföderskan.

Ovanstående är ett koncentrat av ett mycket omfattande arbete som jag gärna vill dela med mig mera av och utveckla på alla tänkbara områden. Intresserade är välkomna att höra av sig till:

Jürgen Sass Hamngatan 8 185 32 Vaxholm 08 – 541 324 00
j.sass@euromail.se